

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15740/2023
11.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП за уређивање грађевинског земљишта „Куршумлија“ из Куршумлије, чији је пуномоћник Милисав Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Будимлић из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 483/22 од 10.06.2022. године, у седници већа одржаној 11.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 483/22 од 10.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Суботици Гж 483/22 од 10.06.2022. године, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Суботици П 4201/21 од 08.02.2022. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 27.500,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 4201/21 од 08.02.2022. године, одржано је на снази решење Јавног извршитеља Зорана Јовића из ... И Ивк 749/21 од 22.09.2021. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.09.2021. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 12.643,20 динара и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове извршног поступка у износу 9.806,40 динара, као и трошкове парничног поступка у износу од 12.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 483/22 од 10.06.2022. године, усвојена је жалба туженог, па је првостепена пресуда преиначена, тако што је решење Јавног

извршитеља Зорана Јовића из Суботице И Ивк 749/21 од 22.09.2021. године укинуто и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова извршног и парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетној дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају испуњени су услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, ради уједначавања судске праксе, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 20.04.2021. године у Улици Косте Војиновића у Куршумлији, у зони 1, у 10,42 часа издао налог бр. ... за плаћање дневне паркинг карте за возило марке „Smart“ рег. ознака ..., на износ од 1.000,00 динара, са роком плаћања до 28.04.2021. године. Према изводу из пословних књига - веродостојне исправе број ../2021 издате 30.06.2021. године дуг туженог према тужиоцу по основу паркинг услуга износи 1.000,00 динара. Тужени је, као поклонодавац, са ББ, као поклонопримцем, закључио Уговор о поклону 17.02.2021. године, оверен код Јавног бележника Јасмине Филиповић Узелац 17.02.2021. године. У члану 1. Уговора наведен је предмет поклона-возило марке „Smart“ рег. ознака ... . У члану 2. уговора је наведено да поклонодавац поклања поклонопримцу моторно возило и да му га у исто време предаје у државину заједно са саобраћајном дозволом. У члану 4. уговора је наведено да је поклонодавац сагласан да се поклонопримац може уписати као власник возила у регистар код надлежног органа и без његовог накнадног присуства и накнадне сагласности. Новчана обавеза по издатом налогу бр. ... за плаћање дневне паркинг карте није извршена.

На овако утврђено чињенично стање првостепени суд је применио материјално право из одредби Закона о основама својинскоправних односа, Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Закона о облигационим односима и Одлуке о јавним паркиралиштима Општине Куршумлија, цитираних у образложењу пресуде и применом члана 460. став 4. ЗПП одржао на снази решење јавног извршитеља, јер тужени није доставио доказ да је пријавио промену података о власништву на возилу на основу закљученог Уговора о поклону моторног возила нити рекламацију на извод из пословних књига тужиоца-веродостојну исправу број ... од 30.06.2021. године због чега је у обавези да плати доспео дуг по основу дневне паркинг карте.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и решење јавног извршитеља укинуо. Према датим разлозима, тужени је 17.02.2021. године уговором о поклону предметно возило продао и предао у државину ББ заједно са саобраћајном дозволом и дао му сагласност да се упише као власник возила у регистру надлежног

органа без његовог даљег присуства и накнаде сагласности, из чега произлази да тужени 20.04.2021. године није паркирао предметно возило на јавном паркиралишту, односно да није користио услуге јавног паркиралишта, због чега није у обавези тужиоцу плати утужени новчани износ.

По становишту Врховног суда, основано се ревизијом указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Тужилац је јавно предузеће коме је између осталог поверено управљање јавним паркиралиштима на територији Општине Куршумлија и у смислу Закона о комуналним делатностима и Одлуке о јавним паркиралиштима Општине Куршумлија овлашћен да врши наплату услуге паркирања и да, у ситуацији када корисник паркиралишта поступа противно одредбама наведене одлуке, на лицу места наплаћује и доплатну накнаду прописану његовим ценовником.

У конкретном случају, тужилац је преко својих овлашћених лица за вршење надзора утврдио да је дана 20.04.2021. године у Улици Косте Војиновића у Куршумлији, у зони 1, у 10,42 часа, возило марке „Smart“ рег. ознака ..., било паркирано на јавном паркиралишту без плаћене паркинг карте, због чега је издао налог бр. ... за плаћање дневне паркинг карте у износу од 1.000,00 динара, са роком плаћања до 28.04.2021. године, која није плаћена.

Према одредби члана 9. став 2. Одлуке о јавним паркиралиштима Општине Куршумлија корисником паркиралишта сматра се возач или власник возила, ако возач није идентификован.

По становишту Врховног суда, тужилац није у обавези да у сваком конкретном случају утврђује ко користи возило које је паркирано на јавном паркиралишту без плаћене накнаде. У ситуацији када се возач приликом издавања доплатне паркинг карте не затекне на лицу места, корисником паркинга се сматра лице које је у званичној евиденцији МУП-а уписано као власник возила. Код утврђене чињенице да спорном приликом возач (корисник возила) није затечен односно идентификован на лицу места приликом контроле плаћања услуге паркирања, то је правилном применом материјалног права на туженом, као регистрованом власнику возила, обавеза плаћања доплатне карте. Тужени није пријавио промену података о власништву на возилу на основу закљученог Уговора о поклону моторног возила, а чињеница о закључењу уговора о поклону моторног возила може бити од утицаја само на право туженог, као регистрованог власника возила, да се за обавезу плаћања доплатне карте регресира од корисника возила по основу правног основа по коме се по тврдњи туженог возило спорном приликом налазило код трећег лица.

Из наведених разлога тужени као регистровани власник возила за које је издата доплатна карта јесте пасивно легитимисан у погледу исплате доплатне карте за коришћење паркинг места, како је то правилно оценио првостепени суд, па је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП, Врховни суд, ставом другим изреке, преиначио другостепену пресуду тако што је одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Тужиоцу који је успео у поступку по ревизији, сагласно одредбама члана 153, 154. и 163.ЗПП, припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка и то за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара, судске таксе на ревизију у износу од 3.800,00 динара и судске таксе на одлуку о ревизији у износу од 5.700,00 динара, што укупно износи 27.500,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама рошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, због чега је применом члана 165. ЗПП донета одлука као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић